

'Bulldozer-natuur' dient als alibi voor Tweede Maasvlakte

J.J. VAN BAARSEN

29 juli 1997, Ingezonden brief Volkskrant

De aanleg van een stukje nep-natuur op de Tweede Maasvlakte wordt verkocht als een overwinning voor het milieu. Een gotspe, meent J.J....

DE AANLEG van 750 hectare 'nieuwe natuur' heeft minister De Boer ertoe verleid akkoord te gaan met de aanleg van de Tweede Maasvlakte. Op het ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij klinken soortgelijke geluiden. Sterker nog: volgens betrokken ambtenaren van dit ministerie zou aanleg van een Tweede Maasvlakte met 750 hectare nieuwe natuur de balans wel eens in het voordeel van het milieu kunnen doen uitslaan. Ook de Stichting Europoort Botlek Belangen meent dat de uitbreiding van het Rotterdamse havengebied tot een 'fikse oppepper voor de natuur' zal leiden. Dergelijke kletspraat valt de havenlobby eigenlijk niet kwalijk te nemen. Maar hoe is het mogelijk dat de ministeries waaraan de natuur is toevertrouwd positieve geluiden ventileren over de Tweede Maasvlakte

De aanleg van een industriegebied in zee gaat ten koste van een even grote oppervlakte van het ondiepe deel van de Noordzee, de meest oorspronkelijke natuur die wij in ons land nog hebben. Daarnaast moet voor de winning van het benodigde zand nog eens een stuk van de Noordzeebodem worden aangesproken.

'De Noordzee is groot, daar kan best een stukje van af', heb ik al enkele malen in de discussies horen tegenwerpen. Dat mag misschien waar zijn, maar de strook ondiepe Noordzee is in ieder geval niet langer dan onze kust. Daarbij is deze zone juist rond het Waddengebied en voor de delta van de Zuid-Hollandse en Zeeuwse eilanden in ecologische zin het meest interessant.

Na de geologisch gezien recente afsluiting van de zeearmen in de Zeeuwse en Zuid-Hollandse delta is de natuur op haar eigen manier en in haar eigen tempo bezig om vóór de deltadammen een nieuw kustlandschap te vormen. Oude stroomgeulen vullen zich op of verleggen zich. Zandbanken komen als eilanden boven water. Plaatselijk ontstaan nieuwe duinenrijen of groeien met zilte vegetaties bedekte stranden aan. De voor de kust van Voorne levende zeehonden hebben de landelijke pers inmiddels gehaald.

De aanleg van de 'nieuwe natuur' op de Tweede Maasvlakte zal ten koste gaan van zeenatuur. Nog eens verlies aan natuur dus, in ruil voor een aangelegd landschap dat boven het zeeniveau uitstijgt met wandel- en fietspaadjes. Want het is de bedoeling dat de natuurliefhebbende Rijnmonder na de stress van de ploegendienst hier weer op adem kan komen.

Hoe kunstig de bulldozers van Rijkswaterstaat de duintjes in dit gebied ook zullen modelleren, natuur zal het niet worden. Het blijft een krampachtig cultuurlandschap waar plant- en diersoorten uit de omgeving, al of niet door mensenhand geholpen, zich mogen vestigen. Met als enig doel: een groen alibi zijn voor de Maasvlakte. Het is het zand dat de Rotterdamse havenlobby in de ogen strooit van de natuur- en milieubeschermers bij burgerij en overheid.

Als kabinet en Tweede Kamer, namens de meerderheid van de bevolking, het een goede zaak vinden ons land als gigantisch doorgeefluik in te richten en daarom straks ja zeggen

tegen een nieuwe Maasvlakte, dan moet dat maar zo wezen. Maar laat het kabinet de moed hebben te erkennen dat dat verlies oplevert voor de natuur.

Beperk de schade aan de Voordelta en de duingebieden van Voorne en Goeree door te kiezen voor de kleinst mogelijke en meest noordwestelijke variant. Verpest de zich spontaan ontwikkelende natuur van de Voordelta niet met het opspuiten van goedbedoelde maar krampachtige en per definitie onnatuurlijke landschappen.

En ten slotte: zoek compensatie voor verlies aan natuur in herstel of restauratie van de door eerdere kunstgrepen aangetaste natuur van het Haringvliet, Oostvoornse Meer en de duingebieden van Voorne en Goeree.

J.J. van Baarsen is beheerder van het natuurgebied 'Voornes Duin'.